

'ΣΑΛΑΝ

Ισχυρή πίεση για παραιτήσεις υπουργών

Πολιτική κρίση με μεγάλο βάθος και χρονική διάρκεια προκαλεί η υπόθεση Οτσαλάν. Οι ελπίδες του πρωθυπουργού ότι το κλίμα θα εκτονωθεί μετά την εκτός ημερησίας διατάξεως συζήτηση στη Βουλή, μοιάζουν φρούδες. Ακόμα και υπουργοί συμφωνούν ότι τα στοιχεία που έχουν έλθει στη δημοσιότητα και κυρίως αυτά που αναμένεται να έλθουν τις επόμενες ημέρες θα τροφοδοτήσουν τη δημοσιότητα του θέματος και μάλιστα κατά τρόπο που ολοένα και περισσότερο θα εκθέτει πολιτικά την κυβέρνηση Σημίτη.

Το χειρότερο για τους κυβερνώντες είναι ότι η ελληνική κοινή γνώμη θεωρεί δεδομένο ότι αυτοί παρέδωσαν τον Κούρδο ηγέτη στους Κενυάτες και εμμέσως στους Τούρκους πράκτορες. Ο ισχυρισμός του υπουργού Εξωτερικών ότι ο κ. Οτσαλάν διαπραγματεύτηκε με τους Κενυάτες και αποχώρησε από την πρεσβευτική κατοικία με δική του πρωτοβουλία διαψεύδεται από όλες τις υπάρχουσες μαρτυρίες.

Η αναξιοπιστία της κυβέρνησης είναι τόσο μεγάλη και τα αναπάντητα ερωτήματα τόσο πολλά και κρίσιμα, που πολλοί πλέον διερωτώνται μήπως η απόφαση του κ. Πάγκαλου να στείλει τον Κούρδο ηγέτη στην πρεσβευτική κατοικία στο Ναϊρόμπι ήταν μέρος μιας συμφωνίας υψηλού επιπέδου με τους Αμερικανούς και μέσω αυτών με την Αγκυρα. Την εκδοχή αυτή υποστηρίζουν όχι μόνο τα στελέχη του ΡΚΚ και φιλοκοινοκρατικοί κύκλοι, αλλά και ένα σημαντικό τμήμα του πολιτικού κόσμου.

Είναι πολύ δύσκολο να πιστέψει κανείς ότι ο υπουργός Εξωτερικών και το ελληνικό κράτος λειτούργησαν με αυτό τον τρόπο, αλλά από την άλλη πλευρά οι αντιφάσεις και τα κρίσιμα αναπάντητα ερωτήματα είναι κάτι περισσότερο από κραυγαλέα. Κυβερνητικό στέλεχος αναρωτιόταν χθες «πώς είναι δυνατόν να φοβάσαι ότι θα εκτεθείς εάν κρατήσεις για λίγες μέρες τον Οτσαλάν κάπου στην Ελλάδα και την ίδια στιγμή να τον στέλνεις παρανόμως σε ελληνική πρεσβεία στο εξωτερικό; Οι τόσο ευαίσθητοι για την εικόνα μας στη Δύση Σημίτης και Πάγκαλος δεν σκέφτηκαν ότι υπήρχε μεγάλος κίνδυνος ο Οτσαλάν να γίνει αντιληπτός στην Κένυα; Δεν αναλογίστηκαν ότι σε μια τέτοια περίπτωση το κόστος για την Ελλάδα θα ήταν πολλαπλάσιο και δυσβάστακτο και ότι ο Οτσαλάν θα εγκλωβιζόταν και τελικά θα κατέληγε στα χέρια των Τούρκων;».

Το αίσθημα της ενοχής και της ντροπής που κυριαρχεί σε όλο το φάσμα της ελληνικής κοινωνίας είναι τόσο ισχυρό, που αντανακλάται με δύναμη και στους κυβερνητικούς κύκλους. Το αποτέλεσμα είναι ότι ακόμα και «εξαπτέρυγα» του κ. Σημίτη να καταδικάζουν με πρωτοφανή βιαιότητα

τους κυβερνητικούς χειρισμούς. Στενοί συνεργάτες του πρωθυπουργού τον πιέζουν να ζητήσει αμέσως την παραιτή-

ση του κ. Πάγκαλου, προκειμένου να ικανοποιηθεί το κοινό αίσθημα και να εκτονωθεί το βαρύ κλίμα. Ορισμένοι θεωρούν ότι θα πρέπει να παραιτηθούν ακόμα και ο κ. Παπαδόπουλος και Πετσαλνίκος, οι οποίοι μαζί με τον κ. Κοσμίδη συμμετείχαν στις συσκέψεις και κατ' αυτό τον τρόπο έχουν μια δευτερεύουσα ευθύνη για το χειρισμό της υπόθεσης.

Σύμφωνα με αξιόπιστες πληροφορίες, ο υπουργός Εξωτερικών είναι σφόδρα ανήσυχος για την τροπή που έχει λάβει η υπόθεση και προσπαθεί να μεταθέσει τις ευθύνες του σε όσους συμμετείχαν στις συσκέψεις. Ο υπουργός Εσωτερικών και Δημόσιας Διοίκησης, μάλιστα, φέρεται ιδιαίτερα ενοχλημένος από την προσπάθεια αυτή του συναδέλφου του και -σύμφωνα με καλά ενημερωμένες πηγές- αφήνει να εννοηθεί ότι ο ίδιος συμμετείχε σε ορισμένες συσκέψεις, αλλά δεν ήταν αυτός που έλαβε τις επίμαχες αποφάσεις.

Η κυβερνητική επιτροπή, που θα συνέλθει σήμερα σε ένα ιδιαίτερος φορτισμένο κλίμα, ενδεχομένως θα είναι αφετηρία εξελίξεων. Αυτό δεν αφορά μόνο την κριτική που θα ασκηθεί εκ μέρους υπουργών, ούτε και τον επιμερισμό ευθυνών. Είναι ενδεικτικό ότι στενοί συνεργάτες του κ. Τσοχατζόπουλου τον πιέζουν να παραιτηθεί εάν ο κ. Σημίτης καλύψει τους χειρισμούς του κ. Πάγκαλου. Δεν είναι σίγουρο, ωστόσο, ότι ο υπουργός Αμυνας, που είναι ιδιαίτερα ενοχλημένος από το γεγονός ότι τον άφησαν ανενημέρωτο, τελικώς θα κάνει αυτό το βήμα.

Σε κάθε περίπτωση, όμως, το κλίμα που διαμορφώνεται είναι ότι η κυβέρνηση Σημίτη είναι βαριά τραυματισμένη. Ορισμένοι προεξοφλούν την κατάρρευση της, αλλά είναι αρκετά πρόωρο να υιοθετηθεί αυτή η εκτίμηση. Το πιθανότερο είναι ότι η κυβέρνηση θα «σέρνεται» μέχρι το συνέδριο και τις ευρωεκλογές, οπότε και θα κληθεί να πληρώσει τον πολιτικό λογαριασμό.

Του ΣΤΑΥΡΟΥ ΛΥΓΕΡΟΥ